

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11CoCsp/21/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7618200972
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Čabaiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7618200972.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Čabaiovej a sudcov JUDr. Martina Kolesára a JUDr. Sandry Veľkej v spore žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Bratislava, Kubániho 16, proti žalovanému M. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom Mesto K. H. N., o zaplatenie 1.817,40 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 1Csp/20/2018-67 zo dňa 26.10.2018 Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok v napadnutom výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.186,26 € s 5 % úrokmi z omeškania ročne od 8.5.2018 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (I.), v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (II.) a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v pomere 30,54 % s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku (III. a IV.).

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu sumu 1.817,40 € so zmluvnou pokutou vo výške 0,04 % denne a úrokmi z omeškania vo výške 0,55 % ročne zo sumy 1.817,40 € od 13.9.2015 do zaplatenia tak, že tento úrok z omeškania a zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1.500,- € a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma úroku z omeškania a zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1.500,- €, žiadal priznať úroky z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 1.817,40 €, ďalej náhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky 91,94 €, zo záväzkového právneho vzťahu strán založeného zmluvou o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500103009 zo dňa 19.2.2015 (ďalej tiež len „úverová zmluva“) uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky v sume 1.500 €, ktoré sa žalovaný zaviazal vrátiť spolu s dohodnutými úrokmi v 42 mesačných splátkach po 47,17 €, v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára dohodnutého v úverovej zmluve. Podľa tvrdenia žalobcu žalovaný sa dostal do omeškania už pri 3. splátke a do okamžitej splatnosti úveru napokon uhradil len sumu 163,74 €. Vzhľadom na to, že žalovaný bol v omeškaní so zaplatením splátky č. 3 o viac ako tri mesiace, žalobca pristúpil k predčasnému zosplatneniu úveru a dlh žalovaného po zohľadnení celkovo zaplatenej sumy 163,74 € ku dňu predčasného zosplatnenia (13.9.2015) predstavuje žalovaný sumu 1.817,40 € (nesplatenú sumu úveru a úroku). Žalovaný sa dostal do omeškania s plnením svojich povinností, a preto žalobcovi vznikol nárok aj na zmluvnú pokutu podľa čl. 8 ods. 8.1 zmluvy vo výške 0,04 % denne zo sumy 1.817,40 € od 13.9.2015 do zaplatenia a podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka tiež na úroky z omeškania vo výške 0,55 % ročne z dlžnej sumy, za podmienky, že pokiaľ úrok z omeškania a zmluvná pokuta prevýšia sumu poskytnutého úveru vo výške 1.500 €, žalobca odo dňa nasledujúceho po dosiahnutí tejto sumy si uplatnil len 5,05 % úroky z omeškania ročne z dlžnej sumy.

Žalobca pred podaním žalobného návrhu zaslal žalovanému niekoľko upomienok a pokus o zmier, avšak bezvýsledne, a preto žiadal od žalovaného tiež náhradu v sume 91,94 € titulom nákladov spojených s uplatnením pohľadávky.

3. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol skutočnosti, ktoré mu vyplynuli z obsahu žaloby a spisu, citoval ustanovenia § 2 písm. a) a b), § 7 ods. 1, § 9 ods. 2 a § 11 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 3, 5 a 6, § 54 ods. 1 a 2, § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a po vykonaní dokazovania dospel k záveru, že v úverovej zmluve absentujú údaje o termínoch jednotlivých splátok, predpoklady použité pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN), ktorá prevyšuje priemernú RPMN za 4. štvrtrok 2014 (predchádzajúci poskytnutiu úveru) spotrebiteľských úverov - 13,95 % a odplata predstavujúca sumu 1.500,- € presahuje 100 %, preto ju považoval za „absolútne neprijateľnú a odporujúcu dobrým mravom“, uviedol, že v konaní nebolo preukázané splnenie povinnosti podľa ust. § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. a poskytnutý úver z uvedených dôvodov posúdil ako bezúročný a bezpoplatkový. V bode 16. odôvodnenia rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že „považuje návrh žalobcu čo do zaplatenia istiny len za čiastočne dôvodný, žalovaný zaplatil žalobcovi sumu 163,74 € a považuje odplatu za úver v rozpore s dobrými mravmi a preto zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1.186,26 € (poskytnutý úver mínus uhradené splátky žalovaným)“. V bodoch 17 až 21 odôvodnenia rozsudku súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaný nemal reálnu možnosť oboznámiť sa s obsahom zmluvy, ktorá obsahuje „pomerné dlhý text obsahujúci množstvo odbornej právnej terminológie“, ďalej vo všeobecnosti opísal inštitút zmluvnej pokuty a náležitosti dohody o zmluvnej pokute (prejav vôle zachytený v texte listiny a podpis konajúcej osoby), a z týchto dôvodov zamietol uplatnený nárok na zmluvnú pokutu, ktorú podľa zistenia súdu strany dohodli v časti 8 bod 8.1 úverovej zmluvy vo výške 0,065 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 23,725 % ročne) pre prípad omeškania žalovaného s úhradou splátky úveru alebo jej časti (bod 4. odôvodnenia). Vychádzajúc z ust. 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. súd prvej inštancie priznal žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5 % ročne od dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému, t.j. od 8.5.2018 do zaplatenia. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil poukazom na ust. § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 a 2 CSP a pomerným úspechom strán v spore.

4. Rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti (II.) a vo výroku o náhrade trov konania (III.) napadol včas podaným odvolaním žalobca s návrhom, aby ho odvolací súd zmenil tak, že žalobe v zamietnutej časti vyhovie a prizná mu nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v rozsahu 100 % a trov odvolacieho konania. Podané odvolanie žalobca odôvodnil odvolacími dôvodmi podľa ust. § 365 ods. 1 písmen d), f) a h) CSP, nesúhlasil so skutkovými zisteniami súdu a so spôsobom právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie a namietal závery súdu prvej inštancie ako odporujúce zmluve a zákonu, nepreskúmateľné a nesprávne tak po skutkovej stránke, ako aj po stránke právnej. Vytkol súdu prvej inštancie predovšetkým nesprávnosť zistenia, že odplata by mala predstavovať 100 % poskytnutého úveru a že hodnota RPMN nie je v súlade s priemernou RPMN zverejnenou vo výške 13,95 %. Uviedol, že žalovanému bol poskytnutý úver v sume 1.500,- €, ktorý mal žalovaný uhradiť v 42 mesačných splátkach po 47,17 €, celková suma na zaplatenie (ktorá zahŕňa úver + úroky + poplatok za poskytnutie úveru), teda bola 2.131,14 € (1.981,14 € v splátkach + 150,- € jednorázovo po poskytnutí úveru). Z uvedeného vyplýva, že ani v matematickom vyčíslení nie je možné hovoriť o odplate 1.500,- €, pričom z rozsudku nie je možné zistiť, z akých údajov súd vychádzal a akým spôsobom k nim dospel. Uviedol, že výška úrokov ako odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru nebola prevýšená a bola v súlade s reguláciou ust. § 53 ods. 6 OZ, § 1 ods. 1 a 4, § 1a ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Za nesprávne považoval tiež závery súdu o neuvedení predpokladov pre výpočet RPMN, ako aj posúdenie úveru ako bezúročného preto, že údajne žalobca neposudzoval schopnosť žalovaného splácať úver a v tejto súvislosti vytkol súdu prvej inštancie, že neoznámil stranám, že mieni aplikovať ust. § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z., v takom prípade by predložil súdu doklady, z ktorých vychádzal pri posudzovaní žiadosti o úver. Nesúhlasil ani s rozhodnutím o zamietnutí nároku na zmluvnú pokutu a v tejto spojitosti namietal záver súdu o nedodržaní písomnej formy ustanovenia o zmluvnej pokute, ktorý považoval za nesprávny a s prejednávanou vecou nesúvisiaci, pretože dohoda o zmluvnej pokute je uvedená v článku 8 zmluvy a podpis je na rovnakej listine.

5. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

6. Rozsudok vo vyhovujúcom výroku (I.) nebol odvolaním napadnutý, nadobudol právoplatnosť podľa ust. § 367 ods. 2 a 3 CSP, preto v tejto časti nebol v odvolacom konaní preskúmaný.

7. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP), prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas (§ 362 CSP) a oprávnenou osobou (§ 359 až § 361 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 až § 358 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov, s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania v zmysle ust. § 380 ods. 2 CSP a zistil, že postupom súdu prvej inštancie bola stranám sporu (žalobcovi) odňatá možnosť konať pred súdom a došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces tým, že súd nerešpektoval právo strán na riadne, zrozumiteľné a preskúmateľné odôvodnenie rozhodnutia, pričom tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom, preto odvolací súd rozsudok v napadnutom výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a v závislom výroku o trovách konania zrušil podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP a v zrušenom rozsahu vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

8. Podľa ust. § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

9. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúceho súdu, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Ústavný súd SR vo svojej judikatúre opakovane zdôraznil, že nezávislosť rozhodovania všeobecných súdov sa má uskutočňovať v ústavnom a zákonnom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Procesnoprávny rámec predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu, ako vyplývajú z čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Jedným z týchto princípov predstavujúcich súčasť základného práva na spravodlivý proces a vylučujúcich svojvoľu pri rozhodovaní je aj povinnosť súdu presvedčivo a správne vyhodnotiť dôkazy a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodniť (§ 191 CSP, § 220 ods. 1 CSP). Odôvodnenie je tou časťou rozsudku, v ktorej súd vysvetľuje, akým spôsobom a z akých dôvodov dospel ku konkrétnemu rozhodnutiu. Preto v ust. § 220 ods. 1 CSP zákon určuje konkrétne zákonné požiadavky na obsah odôvodnenia rozsudku tak, aby z neho bola zrejماً jeho opodstatnenosť, zákonnosť a spravodlivosť. Zákon vyžaduje, aby súd v odôvodnení rozhodnutia vymedzil, ktoré skutočnosti boli pre jeho rozhodnutie zásadné, ktoré z nich boli medzi stranami nesporné a aké skutkové závery a na podklade ktorých dôkazov súd urobil vo vzťahu ku skutočnostiam sporným. V odôvodnení rozsudku súd ďalej vysvetlí, aké skutkové zistenia odôvodnili aplikáciu zvolenej právnej normy, podá interpretáciu právnej normy na konkrétne okolnosti prípadu a vyvodí z nej závery o spornom práve či povinnosti strán. Povinnosťou súdu je v odôvodnení rozhodnutia sa vysporiadať tiež s rozhodujúcimi argumentmi strán; z odôvodnenia má pritom podľa právnej praxe vyplývať dôvod, pre ktorý súd prijal či odmietol rozhodujúce argumenty, pričom len konštatovanie nesprávnosti či irelevantnosti argumentácie bez náležitého zdôvodnenia, požiadavku riadneho odôvodnenia nespĺňa. Všeobecný súd by mal vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako záveru, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé (napr. IV. ÚS 1/02, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07, III. ÚS 332/09).

10. Dostatočné a zrozumiteľné odôvodnenie súdneho rozhodnutia je nevyhnutné aj z pohľadu práva neúspešnej strany namietat' konkrétne skutkové alebo právne závery súdu pri uplatňovaní opravných prostriedkov. Neúplné alebo nezrozumiteľné odôvodnenie totiž znemožňuje sporovej strane, ktorej bola rozhodnutím súdu spôsobená procesná ujma, posúdiť myšlienkový postup konajúceho súdu vo vzťahu k uplatňovanému nároku a správnosť, resp. nesprávnosť rozhodnutia, podať riadny opravný prostriedok, a teda ani sa kvalifikovane rozhodnúť, ktorým odvolacím dôvodom má odvolanie odôvodniť, aby bol v odvolacom konaní úspešný, čo súčasne znamená odňatie možnosti sporovým stranám konať pred

súdom a porušenie ich práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

11. Pokiaľ odôvodnenie rozsudku nespĺňa zákonné podmienky, dochádza tu k procesnej vade, ktorú ustálená súdna prax považuje za taký postup súdu, ktorým je neúspešnej strane sporu odňatá možnosť konať pred súdom a porušené jej právo na spravodlivé súdne konanie [§ 365 ods. 1 písm. b) CSP - nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces]. Preto, ak je rozhodnutie súdu prvej inštancie nepreskúmateľné, lebo neobsahuje žiadne dôvody alebo obsahuje nezrozumiteľné alebo neúplné dôvody, nemožno tento nedostatok napraviť v konaní pred odvolacím súdom a prichádza do úvahy iba zrušenie takého rozhodnutia a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

12. Rozsudok v odvolaní napadnutej zamietavej časti je nepreskúmateľný pre absenciu náležitého a presvedčivého hodnotenia vykonaných dôkazov a úplných, relevantných a zrozumiteľných dôvodov, ktoré viedli súd prvej inštancie k rozhodnutiu o zamietnutí nároku v časti nad prisúdenú sumu istiny 1.186,26 € s úrokmi z omeškania a o zaplatenie zmluvnej pokuty, preto z tohto dôvodu rozsudok v napadnutej časti ani nemohol byť predmetom odvolacieho prieskumu na základe podaného odvolania. Aj pre odvolacie konanie platí, že musia byť zachované a dodržané princípy spravodlivého procesu, pričom ak nastane situácia, že preskúmaný rozsudok obsahuje nedostatočné dôvody, je bez dôvodov alebo ide o dôvody nezrozumiteľné alebo aj extrémne nelogické so zreteľom na preukázané skutkové a právne skutočnosti, treba konštatovať, že uvedené pochybenie má za následok porušenie práva strán na spravodlivý proces a je tým naplnený odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP.

13. Súd prvej inštancie v bodoch 1. a 3. odôvodnenia rozsudku opísal skutkové okolnosti tvrdené žalobcom, ktoré mu vyplynuli z obsahu žaloby a spisu, avšak z nich pri svojom rozhodovaní a právnom posúdení veci nevychádzal, ale vychádzal z odlišného skutkového základu, ktorý sa netýka daného sporu, súdom prezentované skutkové zistenia nemajú oporu vo vykonaných dôkazoch (napr. podľa bodu 14 odôvodnenia rozsudku žalovanému na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500103009 zo dňa 19.2.2015 žalobca poskytol úver vo výške 1.200,- € a odplata predstavovala sumu 1.500,- €, pričom na inom mieste odôvodnenia rozsudku súd uviedol, že žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 1.350,- €), úvahy súdu prvej inštancie a prijaté právne závery v rozsudku nie sú vysvetlené logickým a zrozumiteľným spôsobom a vychádzajú zo zmatečných skutkových zistení, ktoré sú odchylné od veci samej a nezodpovedajú skutočnosti. Zmatečnosť v úvahách súdu prvej inštancie sa prejavila aj pri posudzovaní primeranosti odplaty za úver poskytnutý žalovanému, pokiaľ súd s poukazom na priemernú RPMN spotrebiteľských úverov v rozhodnom čase - 13,95 % skonštatoval, že odplata za úver 1.500,- € presahuje 100 % poskytnutého úveru (pri výške poskytnutého úveru 1.200,- €) a preto je absolútne neprijateľná a v rozpore s dobrými mravmi a z tohto dôvodu úver považoval za bezúročný a bez poplatkov, pričom v rozpore so skutočnosťou vychádzal tiež z toho, že v zmluve absentuje údaj o termíne jednotlivých splátok, ďalej že dohoda o zmluvnej pokute nie je podpísaná konajúcou osobou za situácie, že žalovaným je zmluva riadne podpísaná, atď. V odôvodnení rozsudku absentuje tiež vysvetlenie, na podklade akých skutočností súd prvej inštancie dospel k záveru o hrubom porušení odbornej starostlivosti veriteľa pri uzatváraní zmluvy v súvislosti s posúdením schopnosti žalovaného splácať úver podľa ust. § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z., resp. že žalobca nepreukázal splnenie tejto zákonnej povinnosti, najmä v situácii, keď žalobca na výzvu súdu písomne oznámil, ako postupoval pri uzatváraní zmluvy a posudzovaní schopnosti žalovaného splácať úver a na dôkaz svojich tvrdení predložil listinné dôkazy, ktoré sú založené v spise na čl. 46 - 52, na ktoré však súd pri svojom rozhodovaní vôbec neprihliadol. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je nezrozumiteľné, úplne odchylné od veci samej a aj nelogické, resp. rozsudok riadne odôvodnenie vôbec neobsahuje a z týchto dôvodov je rozsudok v napadnutej časti nepreskúmateľný, čo zakladá ústavnú neudržateľnosť rozhodnutia a nesprávnosť postupu súdu prvej inštancie, ktorým sa odníma strane sporu možnosť uskutočňovať jej procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom uvedené pochybenie nie je možné napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

14. Odvolací súd preto rozsudok v napadnutom zamietavom výroku a v závislom výroku o trovách konania zrušil postupom podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) a v zmysle § 391 ods. 1 CSP v zrušenom rozsahu vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, v ktorom bude jeho úlohou odstrániť vytknuté nedostatky doterajšieho postupu a rozhodovania, vykonať riadne dokazovanie (príp. aj s použitím ust. § 295 CSP) a na jeho základe ustáliť skutkový základ prejednávanej veci potrebný pre posúdenie

obsahových náležitostí úverovej zmluvy podľa ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase jej uzavretia a z hľadiska spotrebiteľského práva, príp. pre záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a o dôvodnosti žalobou uplatneného nároku v zrušenej časti. Po prípadnom doplnení dokazovania súd prvej inštancie vo veci opätovne rozhodne s tým, že v novom rozhodnutí vezme do úvahy len tie skutočnosti, ktoré vyšli (vyjdú) v konaní najavo (Čl. 11 ods. 4 CSP) procesne správnym postupom a nové rozhodnutie náležite a zrozumiteľne odôvodní tak, aby sa dôsledne a presvedčivo vypořiadal so všetkými skutkovo a právne relevantnými otázkami riešenými v konaní a argumentmi sporových strán a zároveň aby odôvodnenie nielen formálne spĺňalo náležitosti požadované ust. § 220 ods. 2 CSP, ale aby i materiálne zodpovedalo kritériám spravodlivého odôvodnenia a nové rozhodnutie bolo zrozumiteľné, presvedčivé a preskúmateľné.

15. Záverom odvolací súd považuje za potrebné upriamiť pozornosť súdu prvej inštancie tiež na zákonné náležitosti a formu poučenia rozsudku v zmysle ust. § 220 ods. 1 CSP v záujme toho, aby v poučení nového rozhodnutia (rozsudku) priznávajúceho nárok alebo zaväzujúceho k povinnosti na peňažné plnenie v danej spotrebiteľskej veci neformuloval zjavne nepatričné poučenie o možnosti manžela po rozvode manželstva prijať svoje predošlé priezvisko !, ako súd zmätočne uviedol v poučení napadnutého rozsudku.

16. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o nároku strán na náhradu trov konania vrátane trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

17. Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, a to z dôvodov uvedených v ust. § 420 a nasl. CSP. Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch uvedených v ust. § 429 ods. 2 CSP.